

Ὁ Ὅρθοδοξος Λαὸς προβάλλει σθεναρὰ ἀντίστασι
στὰ ἀνοίγματα τῶν οἰκουμενιστῶν ποιμένων

Τὸ κῦμα τοῦ ἀντι-οικουμενισμοῦ γίνεται συνεχῶς καὶ ἰσχυρότερο

Ζωηρὰ ἀνησυχία
τῶν ὀρθοδόξων καὶ ἑτεροδόξων Οἰκουμενιστῶν
ἀπὸ τὴν πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως
ἐκφραζομένη ἀντι-οικουμενιστικὴ δρᾶσι^(*)

Η ΔΙΑΡΚΩΣ αὐξανομένη ἱκανοποίησι τῶν ζηλωτῶν τῆς εὐσεβείας, γιὰ τὴν συνεχῶς αὐξανομένη σὲ πανορθόδοξο ἐπίπεδο ἀντι-οικουμενιστικὴ δρᾶσι, ἐπισκιάζεται ἀπὸ τὴν ἀδράνεια ἰδίως τῶν Μοναχῶν στὴν Ἑλλάδα καὶ μάλιστα τῶν Ἀγιορειτῶν.



Γκράτς Αὐστρίας: «Β' Εὐρωπαϊκὴ Οἰκουμενικὴ Συνέλευσις» (23-29.6.1997). Ὁ πατριάρχης Μόσχας Ἀλέξιος, ὁ Παπικὸς Καρδινάλιος Καΐνιχ, ὁ πατριάρχης τῶν Ἀρμενίων Καρεκὶν Σαρκισιάν καὶ ὁ Πριμᾶτος τῶν Ἀγγλικανῶν Γεώργιος Κάρεϊ.

ΠΟΙΚΙΛΑ ἄλλα δευτερεύοντα θέματα ἔχουν ἀπο-προσανατολίσει τὴν «**Γρηγοροῦσαν Συνείδησιν**» τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, μὲ ἀποτέλεσμα οἱ μὲν ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενισταὶ νὰ προωθοῦν ἀνεξέλεκτα τῆς κακόδοξες διαχριστιανικῆς καὶ διαθρησκειακῆς ἀπόψεις τους, οἱ δὲ ἀντι-οικουμενισταὶ νὰ μὴ σκέπτονται νὰ ἐνεργήσουν ἀκόμη καὶ τὸ εὐκολώτερο καὶ τὸ πλέον ἀνώδυνο: νὰ ἀποστείλουν ἓνα συλλογικὸ Ὑπόμνημα-τροχοπέδη στὴν ἐκκλησιαστικὴ τους Ἀρχή, μιμούμενοι τοὺς Γεωργιανοὺς καὶ Σέρβους, διὰ τοῦ ὁποίου δυναμικὰ καὶ ἀποφασιστικὰ νὰ ἐκφράζουν τῆς ἀπόψεις καὶ ἀποφάσεις τους.

ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ συνέρχεται ἡ Η'

Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ «Π.Σ.Ε.» στὸ Χαράρε τῆς Ζιμπάμπουε, ἡ ὁποία θεωρεῖται μεῖζον οἰκουμενιστικὸ γεγονός ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 50ετίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Γενεύης· καὶ ὅμως, οἱ ἀντι-οικουμενισταὶ δὲν φαίνεται νὰ ἔχουν συνειδητοποιήσει τὴν σημασίαν τῆς Συνελεύσεως αὐτῆς, ἡ ὁποία ἀναμένεται νὰ εἶναι χειρότερη σὲ ἐκτροπὲς ἀπὸ τὴν Συνέλευσι τῆς Κανμπέρρας.

ΤΙ ΑΝΑΜΕΝΟΥΝ; Νὰ ἐκφράσουν κατόπιν ἐορτῆς διαμαρτυρίας, δίκην «βεγγαλικῶν», εἰς ὧτα μὴ ἀκούοντων; **Νὰ διαμαρτυρηθοῦν** δημοσιογραφικῶς καὶ μετὰ νὰ ἐφθουχάσουν, κοινωνοῦντες μὲ ποιμένας, οἱ ὁποῖοι μετέχουν στὴν Βαβυλῶνα τοῦ «Π.Σ.Ε.» δαπάναις τῆς Ὁρθοδοξίας; **Νὰ συνεχίσουν** τὴν ἀσυνέπεια λόγων καὶ πράξεων,

λησμονούντες τὴν εὐθύνη τους καὶ «τὸ φοβερὸν τῆς σιωπῆς κρῖμα», κατὰ τὸν Ὅσιον Θεόδωρο Στουδίτη, «ἐφ' ἑαυτοὺς ἐπισπώμενοι»; (PG τ. 99, στλ. 1076C / ΜΗ' «Ἀθανασίῳ τέκνω», E.L.I).

Τὶ θὰ ἀπαντήσουν στοὺς Ἀγίους Πατέρας, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐρωτοῦν: «Εἰ φίλοι κατὰ Θεόν, πῶς τῇ κοινωνία τῶν ἑτεροδόξων κοινωνοῦντες;» (PG τ. 99, στλ. 1081, αὐτόθι).

α) Ἀποδοκίμασθηκε ὁ Πετροπούλεως κ. Βλαδίμηρος

«**Ἡ** ἐφημερὶς “Ἡ Πατρίδα μας” (Ἀγίας Πετροπούλεως, Νο 64/1997) ἀναφέρει, ὅτι κατὰ τὴν διάρκεια ἑνὸς κηρύγματος στὴν Σταυροπηγιακὴ Μονὴ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τῆς Κροστάνδης στὴν πόλι, ὁ **μυτροπολίτης Πετροπούλεως Βλαδίμηρος** ὠμίλησε γιὰ τὴν υἱοθέτησι ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας τοῦ νέου ἡμερολογίου. Αὐτὸ προεκάλεσε ταραχὴ μεταξύ τῶν πιστῶν καὶ ἀκούσθηκαν κραυγὲς ὅπως “αἵρετικέ”, “ἀνάθεμα”!

Ἡ Ἡγουμένη τῆς Μονῆς ἀπαγόρευσε στὴν χορωδία νὰ ψάλλῃ γιὰ τὸν **μυτροπολίτη** τὸ “Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα”. Χρειάσθηκε ἀρκετὸς χρόνος γιὰ νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ τάξις στὴν Ἐκκλησία: **μία προγραμματισμένη λιτανεία** δὲν ἔγινε καὶ ὁ **μυτροπολίτης** ἔφυγε ὑπὸ τὰ ὄργισμένα βλέμματα τῶν πιστῶν.

(περιοδ. «The Shepherd», Vol. XVII, No 7/Ἀπρίλ 1997, p. 22).

β) «Δραματικὴ προειδοποίησης» τοῦ Γ.Γ. τῆς «Διασκέψεως Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν» («Δ.Ε.Ε.»/«C.E.C.»)

«**Γ**κράτις, Αὐστρία, 2 Ἰουλίου 1997. Ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς Διασκέψεως Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν ἔκανε χθὲς **μία δραματικὴ προειδοποίησι** γιὰ “ἀντι-οικουμενιστικὲς δυνάμεις”, οἱ ὁποῖες “ὀργανώνονται” ἐντὸς τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐκκλησιῶν γιὰ νὰ “πλήξουν καὶ ἐξασθενήσουν τὴν οἰκουμενικὴ κίνησι”.

Κατὰ τὴν ἀνάγνωσι τῆς ἐκθέσεώς του στὴν γενικὴ συνέλευσι τῆς ΔΕΕ στὴν Αὐστριακὴ πόλι τοῦ Γκράτις, ὁ Ἰωάννης Φίσσερ εἶπε, ὅτι ἡ πρόσφατη ἀπόφασι τῆς Γεωργιανῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας νὰ παύσῃ τὴν συμμετοχὴ της στὴν ΔΕΕ καὶ στὸ ΠΣΕ, ἐξεδήλωσε “τὴν τραγικότητα τοῦ ἀγῶνος φουνταμενταλιστικῶν δυνάμεων, ὁ ὁποῖος διεξάγεται ἐντὸς αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας”.

Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ πού **μία Ὁρθόδοξη ἐκκλησία** ἀπεφάσισε νὰ παύσῃ τὴν συμμετοχὴ της στὴν ΔΕΕ, ἡ ὁποία ἔχει 123 μέλη ἐκκλησίες - Ἀγγλικανικὲς, Ὁρθόδοξες, Προτεσταντικὲς - ἀπὸ ὅλη τὴν Εὐρώπη. Ὅμως τὸ **θέμα τῆς συμμετοχῆς** στὴν **Οἰκουμενικὴ κίνησι** ἀποτελεῖ τὸ ἐπίκεντρο συζητήσεων σὲ ἄλλες ἐκκλησίες, συμπεριλαμβανομένης τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ὁ Φίσσερ εἶπε στὴν διάσκεψι, ὅτι “**οἱ ἀπειλὲς διακοπῆς σχέσεων ἢ φυγῆς ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τῆς ΔΕΕ εἶναι τόσο συχνὲς γιὰ μᾶς, ὥστε (ἀδυνατοῦμε) νὰ τὶς ἀγνοήσουμε ἢ νὰ τὶς περιφρονήσουμε**”.

Οἱ Ἀντι-οικουμενιστικὲς δυνάμεις, εἶπε, “ὀργανώνονται, ἀλληλοσυσκέπονται” σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη, καὶ χρησιμοποιοῦν “**συγχύσεις καὶ ἀναλήθειες** γιὰ νὰ πλήξουν καὶ ἀποδυναμώσουν τὴν οἰκουμενικὴ κίνησι”. Ἄν καὶ ὁ Φίσσερ δὲν διευκρίνισε ποῖος εἶναι πίσω ἀπὸ τὶς ἐπιθέσεις, παρατηρητὲς πιστεύουν ὅτι ἀνεφέρετο σὲ **μία θορυβώδη**

κίνησι ἐντὸς ὠρισμένων Ὁρθοδόξων ἐκκλησιῶν στὴν ἀνατολικὴ Εὐρώπη καὶ τὴν πρόνυ Σοβιετικὴ Ἑνωσι.

Ὁ Φίσερ ἐπίσης ὑπεραμύνθηκε ἰσχυρῶς τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς ὑπάρξεως τῆς ΔΕΕ κατὰ τὸν καιρὸ πού πολλὰ οἰκουμενικὰ σώματα ἀντιμετωπίζουν οἰκονομικὲς δυσκολίες γιὰ νὰ ἐλαττώσουν προσωπικὸ καὶ προγράμματα. Προειδοποίησε, ὅτι κάθε προσπάθεια ἐλαττώσεως τῶν πηγῶν τῆς ΔΕΕ θὰ εἶναι **“αὐτοκτονικὴ”**...».

(**Stephen Brown**, «*CEC official warns of moves to attack ecumenical movement*», περιοδ. «**E.N.I.**», No 13/9.7.1997, ἡ. 30).

γ) Συζητήσεις στὴν σύσκεψι τῆς Ἀντέλιας τοῦ Λιβάνου

Στὴν πόλι Ἀντέλιας τῆς Βηρυτοῦ (ἔδραν τοῦ Ἀρμενικοῦ Καθολικοῦ Κιλικίας), ἔλαβε χώραν μία ἄτυπος σύσκεψις μελῶν τῆς Κεντρικῆς καὶ Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ «Π.Σ.Ε.» (12-15.12.1996), μὲ βασικὸ θέμα τὸ μέλλον τῆς «ὀρθοδόξου» (ὀρθοδόξων καὶ Ἀντικαθολικῶν/Μονοφυσικῶν) συμμετοχῆς στὸ ἔργο τοῦ κυρίου αὐτοῦ θεσμικοῦ ὀργάνου τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως.

Οἱ συζητήσεις ἔθεσαν ἐπὶ τάμπτος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὄλο τὸ φάσμα τῶν ἀνησυχιῶν, ἐξ «ὀρθοδόξου» ἀπόψεως, γιὰ τὶς συνεχεῖς ἀποκλίσεις τῶν Προτεσταντικῶν Κοινοτήτων/μελῶν τοῦ «Π.Σ.Ε.» ἀπὸ τὴν Παράδοσι (χειροτονία γυναικῶν, περιεκτικὴ γλῶσσα, ἠθικὸς σχετικισμὸς κ.ἄ.), ἔγινε δὲ καὶ εἰδικὸς λόγος γιὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸ χαρακτηριστῆρα τοῦ «Π.Σ.Ε.»: οἱ «ὀρθόδοξοι» ὑπεστήριξαν, ὅτι τὸ «Π.Σ.Ε.» δὲν ἀποτελεῖ μίαν «ὑπερ-ἐκκλησίαν», ἀλλὰ εἶναι **«μία ἀδελφότητα διαφορετικῶν παραδόσεων ἢ οἰκογενειῶν Ἐκκλησιῶν»**.

«Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς συζητήσεως, ὁ Μητροπολίτης τοῦ Σμολένσκ Κύριλλος, πρόεδρος τοῦ Τμήματος Ἐξωτερικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, ἐπέστησε τὴν προσοχὴ τῶν συμμετόχων στὴν αὐξανόμενη ἀμφισβήτησι, ἀκόμη καὶ ἐχθρότητα ἐντὸς τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἐναντι τῆς οἰκουμενικῆς κινήσεως, ἡ ὁποία ἐξεφράσθη μὲ τὸν αὐξανόμενο ἀριθμὸ προτροπῶν φυγῆς ἀπὸ τὸ ΠΣΕ».

Ὁ σχολιαστὴς τῆς συσκέψεως τοῦ Ἀντέλιας κλείνει τὸ ἄρθρο του ὡς ἐξῆς:

«Φωνὲς κριτικῆς ὄλο καὶ πιὸ συχνὰ ἀκούγονται σὲ μερικὲς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, εἰδικῶς στὴν Ρωσία, ὅπου ἀρκετοὶ Κληρικοὶ ἀπαίτησαν νὰ φύγῃ ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία ἀπὸ τὸ ΠΣΕ».

(περιοδ. «**S.O.P.**», No 216/pp. 10 ἡ, στὸ περιοδ. «**Sourozh**», No 68/May 1997, pp. 42-43 βλ. ἐπίσης περιοδ. «**Ενημέρωσις**» Γενεύης, IB-1996/12, σελ. 2).

δ) Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς «Β' Εὐρωπαϊκῆς Οἰκουμενικῆς Συνελεύσεως» στὸ Γκράτς τῆς Αὐστρίας (23-29.6.1997)

1. «Ξένοι παρατηρητὰι ὑποθέτουν, ὅτι ἡ συνάντησις» πατριάρχου Μόσχας κ. Ἰαλεξίου καὶ Πάπα Ἰωάννου Παύλου Β' **«ἀνεβλήθη ἀπὸ τὴν Ρωσικὴ Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία ἐξ αἰτίας τῆς δυνάμεως τοῦ ἀντι-οικουμενιστικοῦ συντηρητικοῦ τμήματος ἐντὸς τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας».**

(Stephen Brown, «Europe's church leader Join 10.000 Christians at Ecumenical Assembly», περιοδ. «Ε.Ν.Ι.», Νο 13/9.7.1997, π. 19).

2. 'Ο πατριάρχης κ. 'Αλέξιος, στην όμιλία του κατά την έναρξη τών έργων στην «Συνέλευσι» τοῦ Γκράτς τὴν 23.6.1997, ἐπεσήμανε μεταξὺ ἄλλων, ὅτι **«ἡ πλειοψηφία τῶν ἀνθρώπων μας στὴν ἐκκλησία»** θεωρεῖ τώρα τὸν οἰκουμενισμό ὅτι σημαίνει **«κάτι τὸ ἐπικίνδυνο καὶ ἐντελῶς ἀπαράδεκτο (something dangerous and utterly unacceptable)»**.

(Stephen Brown, «Patriarch fears a "silver" barrier will replace Cold War's iron curtain», αὐτόθι, π. 20).

3. Οἱ ἐτερόδοξοι τῆς Εὐρώπης εἶναι πλήρως ἐνήμεροι γιὰ τὶς ἐξελίξεις τοῦ ἀντι-οικουμενισμοῦ:

«ἂν καὶ ὅλες οἱ κύριες 'Ορθόδοξες ἐκκλησίες εἶναι μέλη οἰκουμενικῶν ὀργανισμῶν, ὅπως τὸ ΠΣΕ καὶ ἡ ΔΕΕ, πρόσφατα ἕνας σημαντικὸς ἀριθμὸς 'Ορθοδόξων ἐκκλησιῶν στὴν ἀνατολικὴ Εὐρώπη καὶ τὴν πρώην Σοβιετικὴ 'Ενωσι ἔχουν ἀσκήσει αὐστηρὰ κριτικὴ στὸν οἰκουμενισμό».

Ἡ Ρωσικὴ 'Ιεραρχία εἶναι διχασμένη σὲ οἰκουμενιστὰς καὶ ἀντι-οικουμενιστὰς· ἀρὰ γε ὁ πατριάρχης - ἐπιτυχημένος διπλωμάτης - θὰ καταφέρν νὰ κρατήσῃ τὴν 'Εκκλησία του ἐνωμένη;

«'Αν συνεχίσῃ ὅπως τώρα», ἀπαντᾷ δυτικὸς ἐπίσημος παρατηρητής, **«ἐπιμένον ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ παραμείνῃ ἡ Ρωσικὴ 'Ορθόδοξος 'Εκκλησία μέλος τοῦ ΠΣΕ, ἀφ' ἑτέρου δὲ μὲ μεγάλη τόλμη νὰ τὰ βγάλῃ πέρα μὲ τὶς ἀπόψεις τῆς ἀναμφιβόλως πλειοψηφίας τῶν ἐπισκόπων του, τότε ἴσως νὰ ἐπιτύχῃ»**.

(Stephen Brown, «Cold War's end has revealed "painful reality" of church division», αὐτόθι, π. 26-27).

4. Στὴν «Συνέλευσι» τοῦ Γκράτς «ἡ εὐαισθησία τῶν οἰκουμενικῶν σχέσεων διεδηλώθη ἀπὸ τὴν ἀπουσία κάποιων ἐπισήμων ἀντιπροσώπων τῆς Ρωσικῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας - τῆς μεγαλυτέρας 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας στὸν κόσμον - στὴν ἀκολουθία λήξεως».

'Ο Βοέβολοντ Τσάπλιν, τοῦ Τμήματος 'Εξωτερικῶν 'Εκκλησιαστικῶν Σχέσεων τῆς Ρωσικῆς 'Εκκλησίας, ἐξήγησε ὡς ἐξῆς τὸ φαινόμενο αὐτό:

«Γίνεται ὅλο καὶ πὸ δύσκολο γιὰ μᾶς νὰ συμμετέχουμε σὲ οἰκουμενικὲς ἀκολουθίες, εἰδικῶς ἐπειδὴ ὑπάρχουν κάποια στοιχεῖα σὲ αὐτὲς τὶς ἀκολουθίες, τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατὸν νὰ προκαλέσουν μίαν καταστροφὴ στὴν ἐσωτερικὴ ἐκκλησιαστικὴ κοινὴ γνώμη στὴν Ρωσία καὶ ἴσως σὲ κάποιες ἄλλες κῶρες, μὲν οἱ ἄνθρωποι μάθουν ὅτι ὁ 'Ιερέας ἢ ὁ 'Επίσκοπός τους συμμετεῖχε σὲ ἕνα εἶδος προσευχητικῆς συναντήσεως, τὸ ὁποῖο εἶναι ἀρκετὰ διαφορετικὸ - καὶ ἴσως ἀκόμη καὶ ἀξιόμιμπο ἢ βλάσφημο - γιὰ τὰ θρησκευτικὰ αἰσθήματα κάποιων ἀνθρώπων».

(Stephen Brown, «Graz delegates call for unflinching pursuit of goal of visible unity», αὐτόθι, π. 28-29).

